

1 af udvalgets spørgsmål og justitsministerens svar herpå

Spørgsmålet og svaret er optrykt efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål 11:

Af Rektorkollegiets henvendelse til udvalget af 27. marts 2002, jf. L 176 – bilag 3 fremgår det, at lovforslaget (L 176) efter Rektorkollegiets opfattelse ikke kan gennemføres uden en ændring af universitetsloven. Ministrene bedes i forlængelse heraf oplyse, om lovforslaget vurderes at være i konflikt med universitetsloven.

Svar:

Rektorkollegiet har til støtte for sin opfattelse af, at forslaget om ændring af lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer (L 176) ikke kan gennemføres uden en ændring af universitetsloven, bl.a. anført følgende:

Juridisk skal rektorkollegiet påpege, at der iflg. universitetsloven kun gives undervisningsministeren adgang til at fastsætte regler vedr. adgang til institutionens uddannelser, og da kun efter høring af universitetet. Universitetsloven giver ikke instanser uden for universitetet adgang til at fastsætte regler om merit. Lovforslaget kan derfor efter rektorkollegiets opfattelse ikke gennemføres uden en ændring af universitetsloven.

Universitetslovens § 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 1177 af 22. december 1999, som ændret ved lov nr. 483 af 31. maj 2000, indeholder en hjemmel for undervisningsministeren til at fastsætte regler om uddannelserne og om adgang til uddannelserne. § 2 har følgende ordlyd:

»§ 2. Undervisningsministeren fastsætter regler om uddannelserne og om adgang til uddannelserne.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om:

- 1) Kvalitetskontrol, herunder censorinstitutionen.
- 2) Erhvervelse af doktorgrader.
- 3) Ansættelse af lærere og videnskabelige medarbejdere.

4) Klager til institutionen fra de studerende, herunder om klagefrist, i forbindelse med eksaminer og prøver.

5) Tilskud og lokaler til de studerendes organisationer. Tilskud gives på grundlag af studentergruppernes andel af de samlede afgivne studenterstemmer til valg til konsistorium.

Stk. 3. Forskningsministeren kan indgå samlede aftaler med en institution om målene for dens virksomhed og udvikling, hvori der kan indgås aftale mellem undervisningsministeren og institutionen om udviklingen på uddannelsesområdet.

Stk. 4. Før undervisningsministeren fastsætter regler i henhold til stk. 1 og 2, skal de institutioner, der er berørt af reglerne, have lejlighed til at udtale sig, hvis forslagene ikke hidrører fra disse.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan begrænse en institutions udbud af og optagelse til uddannelser, hvis uddannelsernes kvalitet og faglige niveau ikke svarer til kravene i uddannelsesreglerne, jf. stk. 1.«

I universitetslovens § 11 findes reglerne om, i hvilket omfang et universitets eller en anden højere uddannelsesinstitutions afgørelser kan indbringes for undervisningsministeren. § 11 har følgende ordlyd:

»§ 11. En institutions afgørelser efter denne lov eller efter regler fastsat i medfør af loven kan for så vidt angår klager over retlige spørgsmål påklages til undervisningsministeren, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om adgangen til at klage og kan herunder bestemme, at afgørelser, med undtagelse af klager over retlige spørgsmål ved afgørelser om en studerendes retsstilling, ikke skal kunne indbringes for ministeren.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan bestemme, at afgørelser kan indbringes for en særlig klageinstans, og om klageinstansen i så fald har den endelige administrative afgørelse af sagen.«